

ת"פ 35410/02/16 - משטרת ישראל תביעות - שלוחת רמלה נגד וליד אבו גודה

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 35410-02-16 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' אבו
גודה
02 ינואר 2018

פל"א 64819/16

לפני כבוד השופטת רבקה גלט
המאשימה
משטרת ישראל תביעות - שלוחת רמלה

נגד
הנאשם
וליד אבו גודה

נוכחים:

בא כוח מאשימה עו"ד מאור לונדנר בא כוח נאשם עו"ד רדא ענאבוסי

נאשם 1 וליד אבו גודה - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים בנסיבות מחמירות, לפי סעיף
12א(ג)(1א)(ב) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב - 1952.

תמצית העובדות היא כי ביום 13.2.16 הסיע הנאשם ברכבו 12 תושבי האיזור, ששהו בישראל שלא כדין.

עמוד 1

ראוי לציין כי בהכרעת הדין, מצאתי מקום לזכות את הנאשם מהעבירה הנוספת בה הואשם, הסעה בשכר, זאת מאחר שלא הובאו לגביה ראיות מעבר לכל ספק סביר.

התביעה עותרת להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל, ומפנה לחומרת העבירה, ולפסיקה שניתנה בערכאות השונות במהלך השנים האחרונות. התביעה מודעת לכך שהנאשם צעיר ללא עבר פלילי, אך לדעתה הענין הציבורי בענישה בגין העבירה דנן, שיש לה השלכות גם על המצב הבטחוני, מחייב הטלת עונש של מאסר בפועל. התביעה טענה כי התסקיר שהוגש הוא לקוני, וכיוון שהנאשם ניהל הוכחות אין עילה להקל עמו.

מנגד, הנאשם טען כי העבירה היתה חריגה לאורח חיים, המדובר בטעות שארעה בהרף עין. נטען כי הנאשם צעיר נורמטיבי, בן למשפחה ברוכת ילדים וקשת יום ויצא על מנת לפרנס את עצמו. ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר החיובי ולהמלצה המקלה של שירות המבחן. בנוסף, ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה בעבירה זו, אשר לפיה אין זה הכרח להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל בנסיבות המתאימות. לדעת הנאשם, העונש המתאים צריך להיות עונש צופה פני עתיד בליווי רכיבים נוספים.

לענין מתחם העונש ההולם, אין צורך להרחיב אודות חומרת העבירה של הסעת שוהים שלא כדין אשר בגינה כבר ניתנו גזרי דין רבים במהלך השנים האחרונות.

אמנם, במקרים רבים מספור, הוטלו על ידי בתי המשפט השונים עונשי מאסר בפועל בגין עבירה של הסעה בנסיבות מחמירות, כפי שמפנה התביעה. אף אני עצמי הטלתי לא פעם עונשים של מאסר בפועל, בגין עבירה זו.

עם זאת, עיון במאגרי הפסיקה מראה כי במקרים רבים מאוד רואים בתי המשפט לנכון להסתפק בענישה שאינה כוללת מאסר מאחורי סורג ובריח. ברובם של המקרים הללו, הטילו בתי המשפט עונשי מאסר בעבודות שירות. ויודגש, עונשי מאסר בעבודות שירות הוטלו גם במקרים חמורים מזה שלפני, היינו: בעניינם של מי שנושאים על כתפיהם עבר פלילי קודם, או בעניינם של מי שהורשעו בכמה עבירות של הסעה בנסיבות מחמירות.

כיוון שגזר הדין ניתן באולם, על מנת למנוע עינוי דין לנאשם, אינני רואה לנכון לפרט בהרחבה כל אחת מן ההחלטות שאליהן הפניתי בפסקה הקודמת. על דרך הקיצור, די אם אפנה לדוגמאות רבות שבהן הוטל עונש של מאסר בעבודות שירות: עפ"ג (ירושלים) 19255-06-14 מדינת ישראל נ. רשק (11.3.15); עפ"ג 50-09-14 חג'ג' נ. מדינת ישראל (2.11.14); עפ"ג 56862-05-13 ואגים נ. מדינת ישראל (18.8.13); עפ"ג 58809-10-13 אבו מחארב נ. מדינת ישראל (1.1.14); ת.פ. 38900-03-13 מדינת ישראל נ. אבו ג'ודה (8.4.14); עפ"ג 36697-06-14 קיעאן נ. מדינת ישראל (11.1.15); ת.פ. 10512-02-14 אוסיד עלי (25.11.14).

בענייננו כאמור, הנאשם הסיע 12 שוהים בלתי חוקיים ונראה שעשה כן במסגרת עיסוקו אם כי לא הוכח שהדבר נעשה תמורת שכר.

לפיכך אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

לענין העונש המתאים לנאשם, הנאשם צעיר ביותר, יליד 1993, ללא כל עבר פלילי. אמנם יש לנאשם עבר בעבירות תעבורה, אך גם הוא אינו מכביד במידה משמעותית.

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן המתאר אותו כצעיר נורמטיבי ביותר, ובעל שאיפות לסיים לימודים אקדמאיים. הנאשם נשוי ומתגורר בכסיפה ועובד לפרנסתו. הנאשם קיבל אחריות על העבירה, ביטא צער על ביצועה, והוסיף כי לא היה מודע לכך שהנוסעים הם תושבי האיזור ששהו בישראל שלא כדין. לנוכח שאיפותיו הנורמטיביות של הנאשם, סבר שירות המבחן כי ראוי להמנע מהרשעת הנאשם, ולהטיל עליו עונש של "צ."

התרשמותי מהנאשם כי אמנם מדובר בצעיר נורמטיבי, שקט ומופנם ולא התרשמתי כי מדובר במי שיש לו דפוסים עברייניים כלשהם.

בנסיבות הללו, דעתי היא כי הטלת עונש של מאסר מאחורי סורג ובריח, תהיה בלתי מידתית ועלולה לפגוע בהמשך התפתחותו של הנאשם. בהקשר זה אזכיר כי הנאשם מצוי עדיין בגדר של בגיר צעיר בהתאם להלכת פלוני, גם אם הוא מתקרב לגבול העליון של הגיל של בגיר צעיר.

אמנם, אין מקום לדעתי לקבל את המלצת שירות המבחן ולהמנע מהרשעה, נוכח חומרת העבירות ומדיניות הענישה הנוהגת. גם לא הוכח שעתידה להגרם לנאשם פגיעה קונקרטית כלשהי באם יורשע. עם זאת, כאמור, ניתן להסתפק בענישה שאינה כוללת מאסר בפועל. דעתי היא כי איזון השיקולים מחייב הטלת עונש של מאסר אך זאת לריצוי בעבודות שירות.

לקראת הדיון היום הוגשה חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות לפיה נמצא מתאים לעבודות שירות.

היות שהנאשם צעיר ביותר, ושואף להתפתח בכיוון נורמטיבי ולנוכח התרשמותי הבלתי אמצעית מדמותו במהלך הדיונים, אני רואה לנכון לעודד את הנאשם להמשיך בדרך נורמטיבית ואני תקווה כי התרשמותי לפיה הפיק את הלקח היא נכונה, וההליך הפלילי כשלעצמו הוא בעל תוקף מרתיע עבורו.

אשר על כן אני גוזרת את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בעבודות שירות. הנאשם יתייצב אצל הממונה ביום 18.3.18 שעה 8:00 כשבדיו תעודת זהות ועותק מגזר הדין.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום, והתנאי הוא שלא יעבור עבירות לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. 6 חודשי פסילה על תנאי מלנהוג ברכב למשך שנתיים מהיום, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות נוספות לפי חוק הכניסה לישראל.

ד. קנס כספי בסך 2,000 ₪ או 21 ימי מאסר תמורתו. הקנס יקוזז מהפקדה בתיק מ"ת

35418-02-16 והיתרה תושב לנאשם בכפוף לכל הוראה חוקית, באמצעות בא כוחו.

הפקדות נוספות, יושבו לידי הנאשם בכפוף לכל הוראה חוקית, באמצעות בא כוחו.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ט"ו טבת תשע"ח, 02/01/2018 במעמד הנוכחים.

רבקה גלט, שופטת

הוקלדעלדירוייתבגל